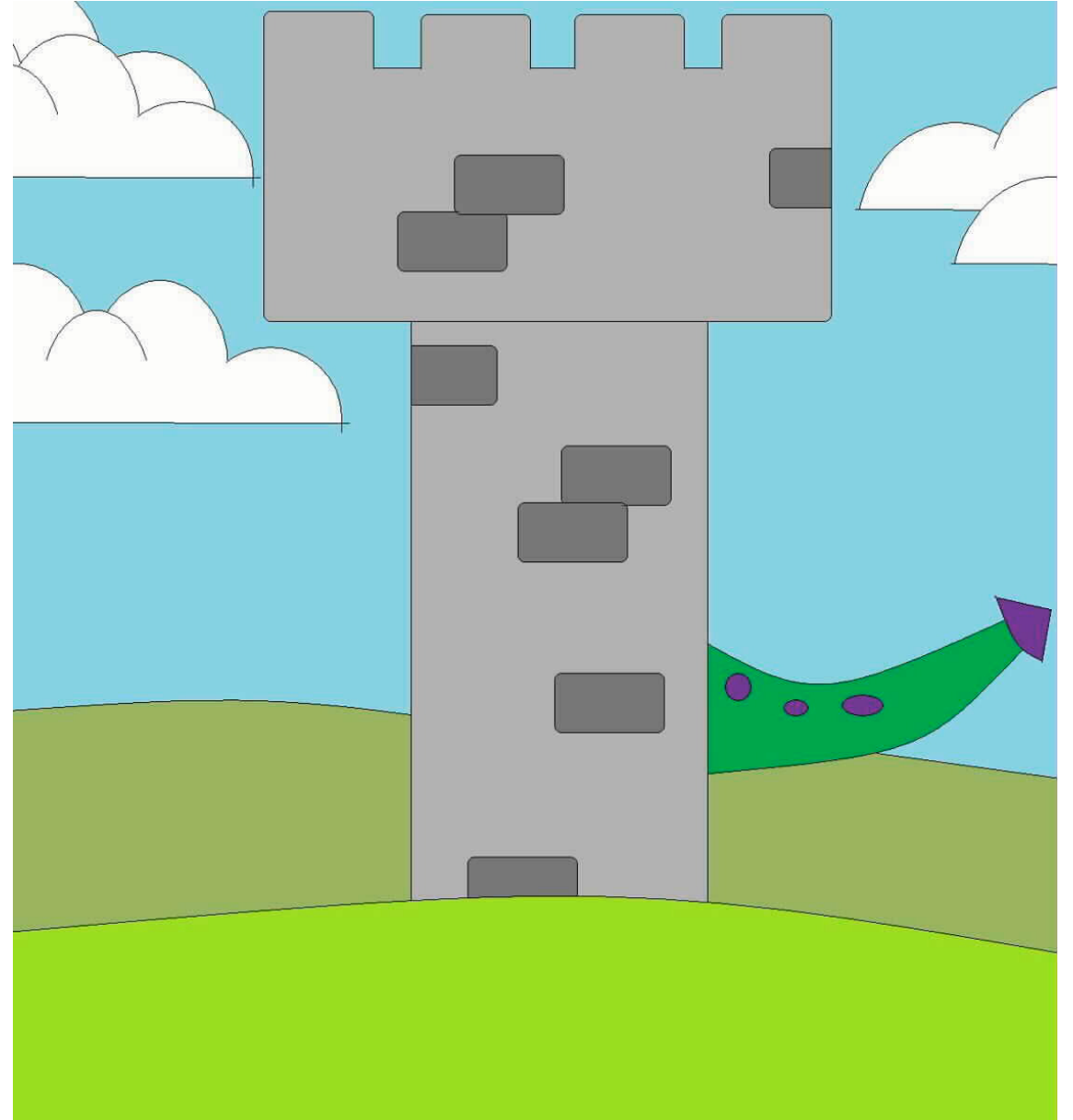
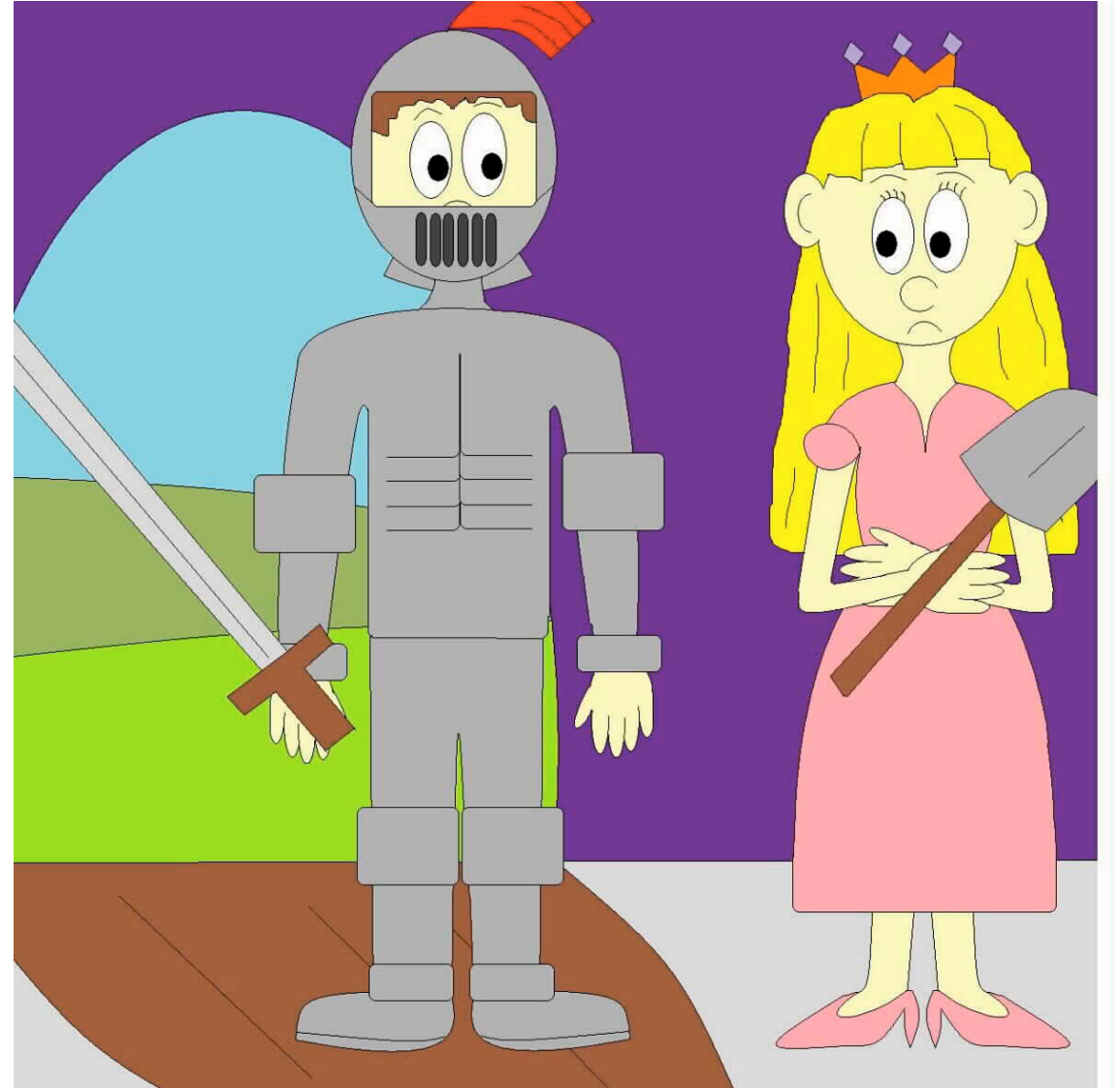

חי פעם אביר אמיץ-לב שתמיד הציל נסיכות.
יום אחד הוא עבר בדרכו ליד מגדל גבוה, ולידו ראה
דרקון איום, ובפנים נסיכה.
האביר התקיף את הדרקון וגירש אותו. אחר כך
בחדוות הנצחון פרץ את דלת המגדל ומצא את
הנסיכה.

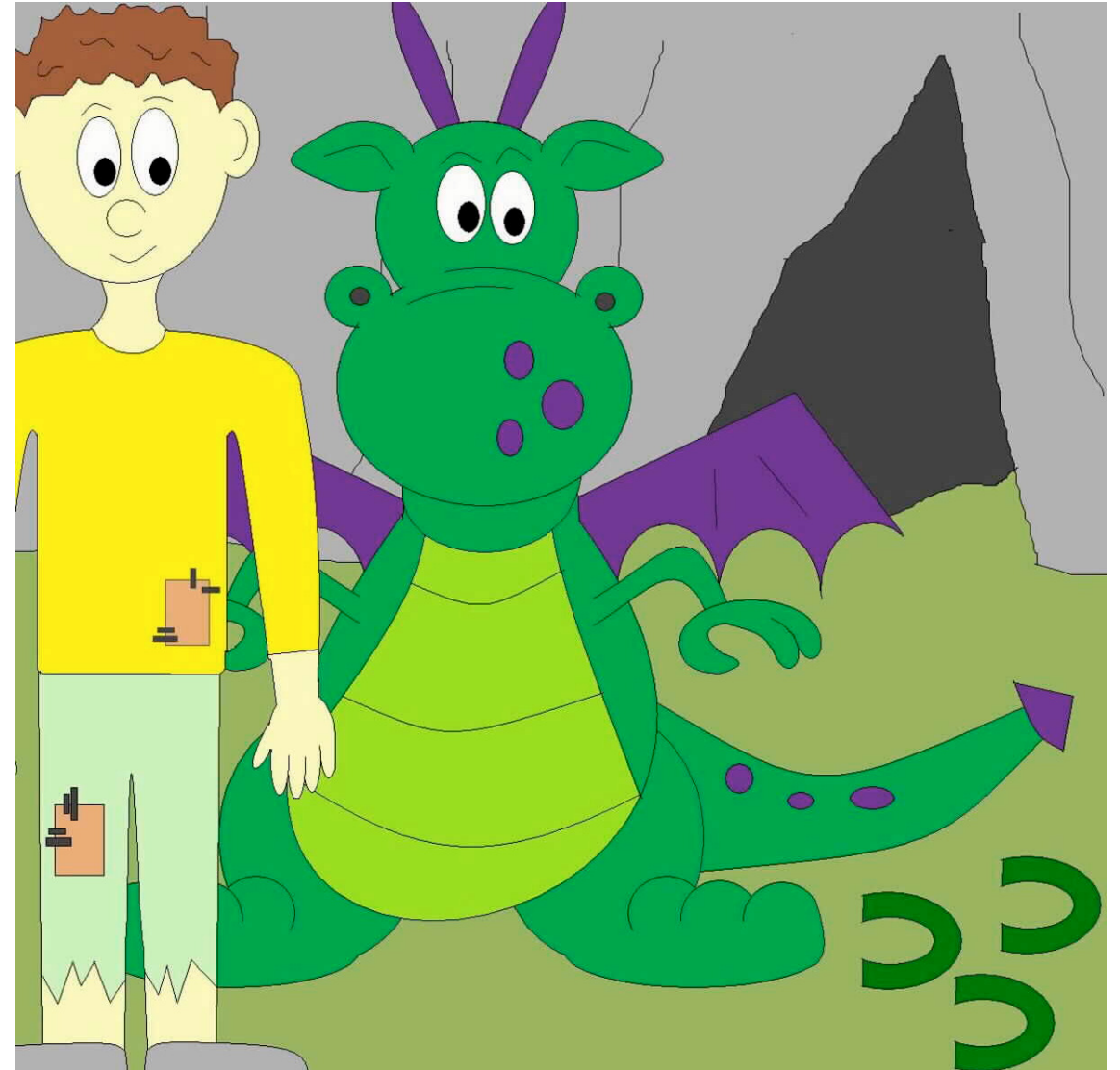
"באתי להציל אתך" אמר האביר האמיץ.
"להציל אותי? מי מה?" שאלה הנסיכה כשהיא
מביטה על הדלת השבורה.
"כמובן מהדרקון האיום שגירשתי אותו כעת" אמר
האביר האמיץ.
"אבל הדרקון הוא חיית מחמד שלי ואין בו כל דבר
איום!" קראה הנסיכה "חפש אותו ותחזיר מיד הנה.
אחרת לא תהיה בכלל אביר יותר." (והיא התכוונה
לכך).
האביר האמיץ התחיל מיד לחפש את הדרקון (כבר
אסור היה לו עכשיו לקרוא לדרקון "איום").

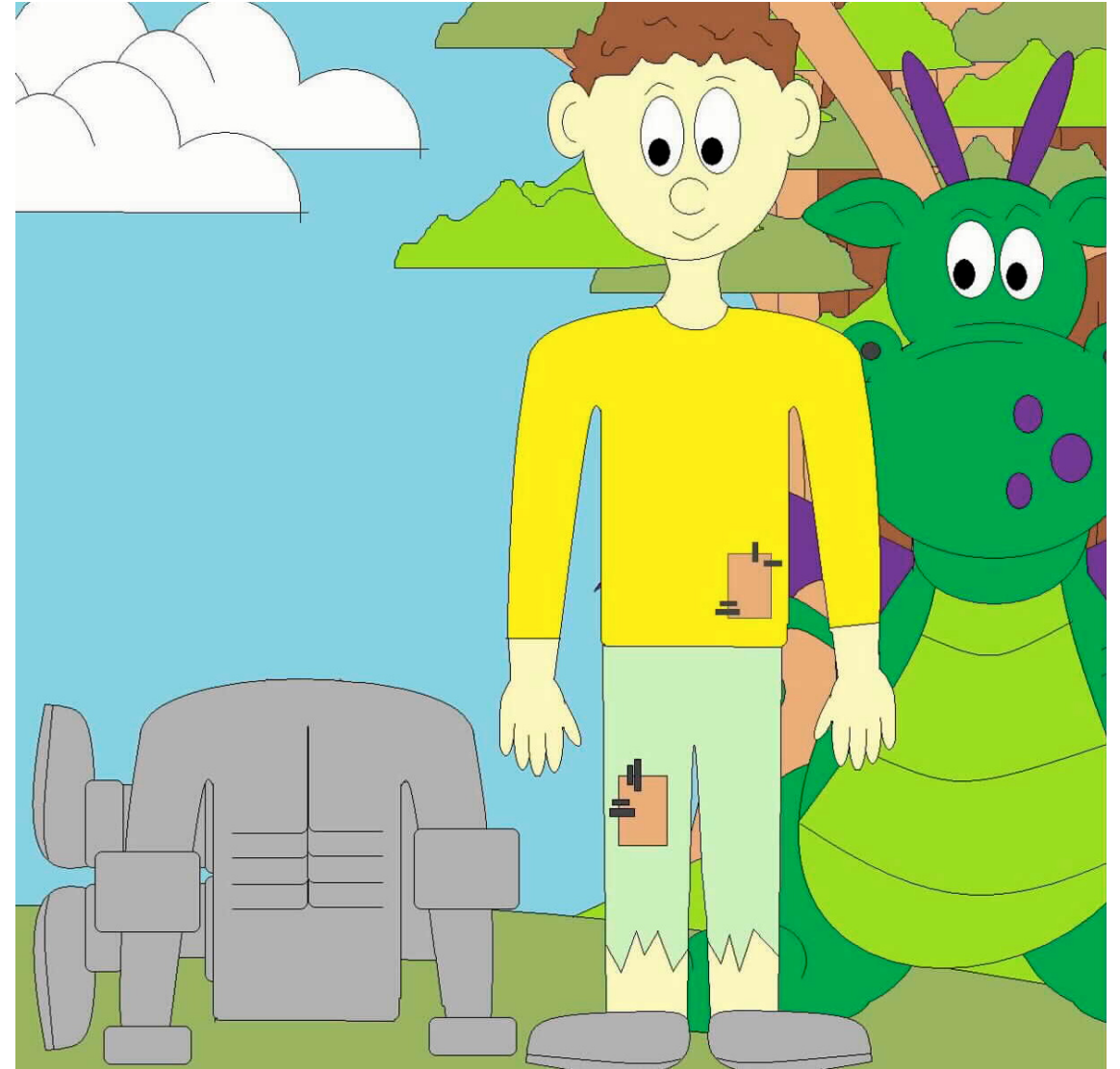
הדרקון היה כבר רחוק מאוד כי הדרקונים עפים
מהר כשאבירים רודפים אחריהם. רק אחרי ימים
רבים מצא האביר את הדרקון ישן במערה.
הדרקון חלם חלום כה יפה שלהבות פרצו מאפו, כי
דרקונים מפיקים להבות מאפיהם גם כשהם
מאושרים ולא רק כשהם כועסים.
הלהבות חיממו את שריונו של האביר והוא פשט
אותו. הוא נשאר רק בבגדים המרופטים שמתחת
לשריון. הוא שם את השריון ליד סוסו, מחוץ למערה,
לפני שהעיר את הדרקון.
"סלח לי" אמר האביר לדרקון.
"מממ" אמר הדרקון "גורשתי מביתי על ידי אביר
איום. עזוב אותי בשקט."

"זה איום" אמר האביר האמיץ, כשהבין כי הדרקון לא מבחין בו "אבל אולי הייתה זו רק טעות. אולי האביר הוא לא כל כך איום?"
"הוא האביר האיום ביותר שראיתי אי-פעם" ענה הדרקון "אני מקווה שמעולם לא אראה אותו יותר."
"אקח אתך הביתה, אדבר עם האביר למענך, ונסדר את הכל על הצד הטוב" אמר האביר.
הוא יצא מהמערה, שם את השריון שלו על הסוס ואמר לסוסו ללכת אל המגדל. ובעצמו עלה על גבו של הדרקון ובמהירות חזרו יחד למגדל הנסיכה.

"אני לא רואה אותו כאן" אמר האביר "איפה הוא,
האביר האיום?"
"אינני יודע" ענה הדרקון.
אחרי מספר שעות הגיע אליהם גם הסוס, עם
השריון הנוצץ על גבו.
"זה הסוס וזה השריון של האביר האיום" אמר
הדרקון.
"נראה כי הוא הסתלק כבר" אמר האביר "וזה לא
רגיל. בדרך כלל אבירים לא נפרדים מסוסיהם או
מהשריון שלהם. אבל מה יקרה בממלכה שלו? הם
יזדקקו לאביר כדי שיציל נסיכות עבורם."
"אולי אתה התחליף אותו" אמר הדרקון, שהיה כה
מרוצה עד שלהבה פרצה מאפו.
ואז האביר לבש שוב את השריון שהתאים לו בדיוק.
הוא עלה על הסוס, רכב עליו יפה והדרקון התרשם
מכך מאוד.

כשהדרקון המחמד היה כבר בבית בריא ושלם,
האביר בא לנסיכה וסיפר לה כי הכל כבר הסתדר
יפה.
"זה נהדר!" אמרה הנסיכה "אבל עכשיו תתקן רק
את הדלת ששברת."
הדרקון הביט על האביר כשזה תיקן את הדלת,
ואחר כך נשכב לישון. הוא הרגיש הרבה יותר בטוח
בiodעו כי האביר שבתוך השריון איננו איום כל כך.

